

reglerne i kildeskatteloven. Anvendelsesområdet er imidlertid tilpasset til de ændrede regler i dødsboskifteloven. Endvidere indebærer forslagene til stk. 1, nr. 3 og 4, samt stk. 2, visse udvidelser af anvendelsesområdet i forhold til den gældende retstilstand.

Stk. 1 indeholder den grundlæggende afgrænsning af kapitlets anvendelsesområde. Bestemmelsen er søgt formuleret således, at det for en person, der er vidende om, efter hvilken bestemmelse i dødsboskifteloven eller arveloven dødsboet er udleveret, normalt vil være enkelt at konstatere, hvorvidt det skattemæssigt er afsnit II eller kapitel 10, der finder anvendelse, idet boets skiftemæssige status og eventuelle arvingers identitet fremgår af skifteretsattesten.

Nr. 1 angår tilfælde, hvor den efterlevende ægtefælle i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet får boet udleveret til uskiftet bo.

Etablering af uskiftet bo forudsætter, at der forud for dødsfaldet forelå fælleseje eller skilsmisssæreje hos mindst én af ægtefællerne. Skilsmisssæreje bliver ved dødsfaldet fælleseje efter bestemmelsen i § 28, stk. 1, nr. 1, i lov om ægteskabets retsvirkninger. Skilsmisssæreje indgår derfor også i det uskiftede bo.

Den efterlevende ægtefælles fuldstændige særeje og rettigheder, der er udtaget i medfør af § 15, stk. 2, i lov om ægteskabets retsvirkninger, indgår ikke i det uskiftede bo, men skattepligtigt afkast vil dog blive berørt af beregningsreglerne for indkomstskat i dødsåret i § 63, ligesom det er ligeegyldigt for anvendelsen af underskudsfræmsørelsesreglen i § 59, stk. 5, hvordan den efterlevende ægtefælles indkomst er sammensat.

Det er tillige en forudsætning for uskiftet bo, at den førstafdøde ægtefælle efterlader sig livsarvinger. Efterlader førstafdøde sig ikke livsarvinger, eller giver alle livsarvinger arveafkald, kan nr. 1 ikke finde anvendelse, men udlevering til den efterlevende ægtefælle som enarving har samme skattemæssige konsekvenser for ægtefællen, jf. nr. 3 og 4.

Endvidere kan boet efter arvelovens § 10 ikke udleveres til uskiftet bo, hvis den efterlevende ægtefælle personligt er under konkurs eller i øvrigt er insolvent, og efter arvelovens § 11 skal skifteretten vurdere, hvorvidt udlevering vil være bedst for ægtefællen, hvis denne er umyndig eller under værge- eller samværsmål efter værgemålslovens §§ 5 eller 7. De nævnte bestemmelser i arveloven er affattet ved lov nr. 384 af 22. maj 1996.

Udelukkes muligheden for uskiftet bo efter en af disse bestemmelser, må boet efter afdøde i stedet un-

dergives skifte, der skattemæssigt behandles efter afsnit II.

Endelig forudsætter udlevering til uskiftet bo, at der fremsættes anmodning derom, jf. arvelovens § 12. Skifteretten foretager således ikke udleveringen automatisk.

Der findes ikke en til nr. 1 svarende bestemmelse i det nugældende regelsæt, men den er forudsat bl.a. i kildeskattelovens § 13 om beskatningen af den efterlevende ægtefælle i dødsåret.

Nr. 2 angår tilfælde, hvor den efterlevende ægtefælle i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet får udleveret boet efter førstafdøde efter reglen i dødsboskiftelovens § 22.

Dødsboskiftelovens § 22 omhandler tilfælde, hvor skifteretten skønner, at der under hensyn til de særligt begunstigende arveregler i arvelovens §§ 7 a og 7 b samt eventuelle vederlagskrav, jf. § 23 i lov om ægteskabets retsvirkninger som affattet ved lov nr. 385 af 22. maj 1996, ikke vil blive noget til udlodning til andre arvinger – eventuelt legatarer – efter førstafdøde. De nævnte bestemmelser i arveloven er indsat ved lov nr. 384 af 22. maj 1996. Af størst praktisk betydning er »150.000 kr.s-reglen« i arvelovens § 7 b, stk. 2.

Efter dødsboskiftelovens § 22, stk. 2, kan skifteretten i særlige tilfælde bestemme, at udlevering efter § 22, stk. 1, ikke må ske, selv om betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Dødsboskiftelovens § 22 er i sin helhed en videreførelse af den gældende skiftelovs § 57, stk. 1. Forslaget om, at udlevering efter denne bestemmelse skattemæssigt skal ligestilles med uskiftet bo, er en videreførelse af de gældende regler, jf. herved bl.a. kildeskattelovens § 29, stk. 3.

Nr. 3 angår tilfælde, hvor den efterlevende ægtefælle som enarving får udleveret hele boet efter førstafdøde efter bestemmelsen i dødsboskiftelovens § 34 om forenklet privat skifte.

Dødsboskiftelovens § 34 om forenklet privat skifte er en nyskabelse i forhold til den tidligere skiftelov. Der gælder en række betingelser for udlevering, bl.a., at der overhovedet ikke er andre arveberettigede i boet. Der må hverken være andre arvinger eller legatarer.

Endvidere er det et krav, at den efterlevende ægtefælle indtræder i afdødes skattemæssige stilling. Dette krav vil i almindelighed være opfyldt med gennemførelsen af dødsboskatteloven, jf. herved forslaget til § 59. Hvis den efterlevende ægtefælle benytter adgangen til efter § 59, stk. 2 og 3, ikke at indtræde i afdødes skattemæssige stilling med hensyn til forskudsafskrivninger, investeringsfondshenlæggelser og etableringskontohensættelser, vil betingelserne